

Előfizetési díj helyben

Egész évre . . . 10 kor. — fill.
Egy hóra . . . — . 90
Egy hótre . . . — . 20 .

—

Vidékre postai szétküldéssel

Egész évre . . . 14 kor.
Fél évre 7 .

—

Egyes szám . . . 4 fillér

SZÉKELYSÉG

POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Főter 7. szám alatt.

—

Hirdetők czm. 8 fillér,
iparosok és kereskedők ked
vezményben részesülnek.

—

Nyilttér soronként 40 fill.

—

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadja a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as párt
támogatásával
a „S Z É K E L Y S É G” lapkiadóvállalat.

Felelős szerkesztő:

SZ. SZAKÁTS PÉTER.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja 101. sz.
Hirdetési- és nyilttéri díjak előre fizetendők.

A tisztviselők és a szocializmus.

Az állami és közigazgatási tisztviselők sorsa hovatovább, annál türehtetlenebbé válik. A modern kor követelményei nap-nap után megnehezítik existenciájukat, szaporítják munkájukat, de egyúttal, annál inkább elkészerítik őket, megbénítják munkakedvüket.

Ilyen desperátus hangulattal dolgozók fel a kirótt munkahalmazt és kirí a desperáció működésükből és olykor.

Az elkészeredés hangokat keres most, de nem talál, mert nem mer találni a subordináció jelenlegi szigorú jegyében. Félteve őrzi mindnyája azt a száraz fekete kenyert is, a mit nyújt a követelő, de szigorú felsőbb hatalom.

Ez az elesigázott és leigázott had, mely intelligenciájában áll azon a nívoun, a melyen az osztrák tisztviselői kar, jól van fegyelmelve; nyelvet kemény fék tartja, szívet pedig családja iránti szeretet tartja vissza kitörésében.

Nyissák ki az intéző körök szemüket, tegyék szívükre a kezüket és lásanak tisztán be a mai állapotokba; érezzék ki azokból a lopva dobogó szívekből, hogy egy eltitkolt fájdalom, egy napról-napra huzódó keserves agonia az, melynek szenvedései közepett tépelődve, jajveszékelve küzdenek a tisztviselők.

Menjenek el az intéző körök a takerékpentárakba, menjenek el a fűszerkereskedésekbe, a mészárszékekbe, a cipészhez, a szabóhoz. Üssék fel azokat a kontókönyveket és győződjenek meg személyesen, hogy a ráltartozások, ha nem is éppen ovatolva, de kamatokkal intézve törlesztetlenül állanak fenn évek óta. A fűszerkereskedőknél betelt bolti könyvek alig 5—10 forintos részletekben mutatnak némi törlést, míg a már tönk szélén álló cipészek és szabók, keserves kunyorálások árán kapnak munkájuk fejében havonta 2—3 forintot.

Pedig nézzünk szét a bálókban, estélyeken, színházakban, alig látunk ott tisztviselőt. Nézzünk be a vendéglőkbe, kávéházakba, ott tisztviselő nincs, talán mert ezekben a helyiségekben tisztviselőnek nem nyujtanak hitelt. Ellenben nézzünk be egy tisztviselő lakásába; pillantsunk be családi életébe és akkor tiszta képet nyertünk arról a nyomorról, a mely sanyargatja a magyar tisztviselők nagy részét. Az asszony rokolyát szabályoz pénzért családleányoknak; a nagy leány varrodába jár és sötét este megy haza, míg a tisztviselő pihenésre adott óráiban, azaz a czimirodáknak szalagokat czimezget titokban, hogy ne éhezzenek a rongyos porontyok, a büzdhödt levegőjü lyuklakásokban.

Nem nagyítás ez uraim! Nem az újságíró tolla provokál könyörületet, hiszen azt itt Magyarországon ugy sem ismerik.

Hiszen most a levegőben lógó tisztviselői fizetések rendezésénél is nem a kissébb rangú tisztviselők sorsán igyekeznek segíteni, hanem a magasabb rangúak fizetését akarják aránytalanul felemelni. Persze, hiszen ők csinálják oda fenn az egészet; az ők szalonjukba új gobolin kell, nekik 14 frtos cipő kell, mert az ők tyukszemük különb, mint a hasonló kvalifikációval bíró alantosabb tisztviselő.

Vajjon egy 5—600 frtos tisztviselő miért nevelteti az egyetemen fiait? Vajjon férjhez adó leányának miből terem hozományt, hogy ne bocsássa ki házában egy szál szoknyában?

Hát a sok jótékony egyletet, „szobrászat”-ot, miből támogassa? A tengeri adónemet miből fizesse?

Vigyázzunk, mert a szocialis kérdés megoldását nehogy okos, tanult emberek vigyék a megoldáshoz.

Vigyázzunk, nehogy egy varázsintrésre felébredjenek a szunyadó orosz-lánok, mert ezek az éhes fenevadak pusztítva és bömbölve fogják követelni

a munkabért, s melyért évtizedeken keresztül annyi keserves könnyet ejtettek a házi tüzhely szentelt omladékára.

Mátyás ünnep Kolozsvárt.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, 1902. okt. 12.

Okt. 11 szombat.

A mesék országából egy darab ismétlődött meg szombaton este Kolozsvárt. Az a ragyogó tündéri fényesség, mely Kolozsvár utcáit káprázatosná tette, mint meglepetés tárult a szemlélő elé; nemkülönb az a fény és pompa, melyet kifejtett kincses Kolozsvár a dicső, nagy király, Hunyadi Mátyás, az igazságos emlékére.

Fél tíz órakor érkezett be a vonattól József Ágost főherceg, a király képviselőjében, kit nagy díszel és pompával fogadott Kolozsvár polgármestere a már ott levő miniszterekkel.

A fogadás után a főherceg a Bánffy-féle házban részére berendezett lakásba hajtatott, hol már az egyesített dalárda 10—15.000 ember jelenlétében, a honvéd zenekar kísérete mellett szerenádót adott, melyet a főherceg az áltányon hallgatott végig.

Okt. 12. vasárnap.

Már kora reggel az ország minden részéből ide sereglett idegenektől hangos volt Kolozsvár minden utcája. Óráról órára mind nagyobb és nagyobb arányokat öltött az ünneplő közönség gyülekezése a főtéren, úgy hogy már reggel 8 órakor csak hőmpölygött a nagy sokaság, melynek száma 9 órára, mikor az ünnepélyes istentisztelet a főtéri róm. kath. templomban kezdetét vette 15—20.000 ezerre rugott.

A dicső, daliás Mátyás-kor elevenedett fel annak a remek sok diszmagyar ruhásnak láttára, mikor nagy tömegekben kezdetek felvonulni az egyes küldöttsegek, a miniszterek és képviselők.

Ragyogó pompa és fény jellemezte e napot, mely gazdag szin pompájával felelevenítette a dicső Mátyás király korát.

Az ünnepi istentisztelet után vette kezdetét a tulajdonképpeni leleplezés.

A templomból kijövő főherceg egyenesen az udvar részére felállított sátor emelvényére ment. Alig foglalta el helyét a főherceg. Széll Kálmán miniszterelnök intézett beszédet a főherceghez s kérte őt,

mint a király helyettesét, hogy a szobor leleplezését rendelje el.

Erre József Ágost főherceg rövid szavakban emlékezett meg az igazságos Mátyás királyról s Felsőcséreg ura, király nevében elrendelte a szobor leleplezését.

Az első pillanatban a meglepetés morajjal, majd szünni nem akaró éljenzés jelezte az általános csodálkozást a szobor láttára.

Erős talpazaton nyugszik Mátyás király lovon pihenő érez alakja, mely előtt a jobb oldalon a diadalittas magyar hős emeli magosra a győztes zászlót, míg a baloldalon a levett, legyőzött osztrák harcos hajítja meg zászlóját a legnagyobb magyar király előtt.

Az általános meglepetés és hosszan tartó éljenzés után Hegedüs, a szobor bizottság elnöke szólott a főherceghez s beszéde végén Kolozsvár város polgármesteréhez, kinek gondjaira bízta a nemzet filléreiből és a király ajándékából felépített remek szobrot.

Végül Szvacsina Géza polgármester vette át a szoborbizottságtól a szobrot s ígérte annak mindenkor kegyelettel való gondozását.

Ezután a főherceg és illusztris kísérete megtekintette a szobrot, honnan visszatérve bemutattatta magának a remek szobor alkotóját Fadruszt, kinek gratulált remek művéhez.

Ezzel a magasztos ünnep véget ért, felélenítve megegyeszer hollós Mátyás dicső korszakát, melynek szelleme lengje át nemzetünket mindenkorra.

Két Gotterhalte.

Nagy felháborodást keltett a függetlenségi és 48-as párt mult heti értekezletén az a tudomásra jutott eset, mely a pozsonyi kiállítás megnyitásának egyik legkínosabb epizódja volt, az t. i., hogy miképp és hogyan játszották el ott a Gotterhalte-t. Ime az eset, a maga felháborító meztelenségében.

Röviddel a kiállítás megnyitása előtt beállított a rendezőséghez az egyik pozsonyi gyalogezred karmestere és megérkezését jelentette az elnökségnek. A rendezőség kinos meglepetéssel fogadta a jelentkezést. A megnyitó ünnep tervében ugyanis szó sem volt katonai zenekarról. A rendezőség terve szerint a főhercegi párnak megérkezésekor fehér ruhás leányok virágot nyújtottak volna át, mialatt a dalosok a Himnusz éneklik. Az elnökség elakarta utasítani a karmestert, utalással arra, hogy az ünnepség programjában nem szerepel a katonazenekar játéka. A katonai karmester erre kijelentette, hogy ő felsőbb parancsra jelent meg a zenekarral és kötelessége jelentést tenni arról, ha őt elutasítanák. Eb-

ben az esetben pedig az elnökségre kell hárítania a felelősséget azért, ha a főherceg nem jelennek meg a megnyitáson. Az elnökség erre rövid tanácskozás után, melyben Darányi Ignác földmívelési miniszter is résztvett, beleegyezett abba, hogy a zenekar is fogadja az érkező főhercegi párt. Így is történt és a megnyitáson jelenlévő közönség kinos meglepetésére a tisztán polgári jellegű ünnepet eleszítette a katonabanda Gotterhalteja.

Eddig az eset, melyre ma hiteles forrásból nyert értesülést a függetlenségi párt. Mondanunk sem kell, hogy a meglepetés mekkora volt a párt tagjai között. Az a példátlan és toladó mód, ahogy a magyar gazdátársadalom ünnepére ráerőszkolták a gyűlölt nótát, nagy felháborodást keltett. Kétségtelen, hogy az eset szóba kerül, még pedig igen hamar a parlamentben, mert az ilyen dolog nem maradhat megtorlatlanul.

Egy másik Gotterhalte-esetről is sokat beszéltek ma a függetlenségi párt értekezletén. Ismeretes dolog, hogy a kolozsvári Mátyás-ünnepség programján ott szerepelt rut, bántó fölkiént a Gotterhalte. Az ünnepi rend szerint a nagy magyar király szobrának leleplezésekor azt a rut nótát játszta.

Nessi Pál dr. országgyűlési képviselő, a függetlenségi és 48-as párt tagja az ünnepélyt rendező kolozsvári városi tanácshoz intézett levelében tette szövé ezt a botrányos tervet.

Kijelentette, hogy ha a Gotterhalte-t csakugyan eljátszták az ünnepélyen, néhány képviselőtársával együtt megjelenik és tüntetőleg fog tiltakozni a nemzet ilyen megsértése ellen. Ebben a dologban aztán értekezletet tartott a kolozsvári rendezőbizottság a városházán. Az értekezleten, melyen Szvacsina Géza polgármester elnökölt, megtalálták a tapintatos formáját annak, hogy ezen a nemzeti ünnepen ne érje arculcsapás az ünneplő nemzetet.

A leleplezési ünnepélyen nem lesz diszszázad, nem lesz tehát zenekar sem és így elmarad a Gotterhalte.

De azért, hogy még se legyen nemzeti ünnepség üröncepp nélkül, volt Gotterhalte Kolozsvárt. József főherceget ugyanis katonai fogadtatásban részesítették a kolozsvári pályaudvaron. Ez alkalommal csajszították a Gotterhalte-t, — emlékeztető jelül arra, hogy a magyar nemzet testében milyen idegen rész a hadsereg.

H I R E K.

Marosvásárhely, 1902. október 13.

— **Közigazgatási bizottsági ülés.** Holnap (kedden) d. u. 3 órakor a városi törvényhatóság közigazgatási bizott-

sága dr. Bernády György polgármester elnökölte alatt ülést tart, melyen a havi jelentések és egynehány érdekes dolog kerül tárgyalás alá.

— **Számonekérő szék ülése.** A vármegyei számonekérő szék szerdán a főispán elnökölte alatt ülést tart, melyen az ügyrendet fogják megvizsgálni.

— **Barabás üdvözlése.** Barabás Béla dr. országgyűlési képviselőt az új országházban először elhangzott nyílt és hazafias beszédjéért az ország több városából üdvözlözték. Először is a saját kerülete, Nagy-Várád táviratban gratulált.

— **Házasságok.** A helyi anyakönyvi hivatalban a következő házasságok lettek kihirdetve: Pistl Viktor Márián, róm. kath. gymnasiumi tanár, brassói lakos veszi Nagy Gizella róm. kath. szászsebesi lakos, hajadont. Monisar Sulona, gör. kath. földműves mező-szabadi lakos, veszi Bukur Rachel gör. kath. mező-szabadi lakos, hajadont. Máté Márton, ev. ref. eszismadia segéd, helyi lakos veszi Tökés Róza, ev. ref. helyi lakos, hajadont. Lázár Jakab Áron, izr. fodrász-segéd, gyulafehérvári lakos veszi Bruchmann Czeczilia, izr. gyulafehérvári lakos hajadont. A kihirdetések száma a folyó évben 200.

— **Megdráguitt teheráru szállítás.** Budapesti tudósítónk olyan hírt közöl, melyet nem fognak valami nagy örömmel fogadni azok, kiknek a vasutal sok dolguk van. A magyar államvasutak összes vonalain — így szól budapesti tudósítónk tudósítása — január elsejétől az összes relációkban megdráguitt az árutarifa. A dráguitt öt százaléknyi és kiterjed minden áruira, kivéve a buzát, lisztet és fát. Ezt a három cikket a régi tarifa mellett szállítja az állam ezután is.

— **Bolyay-utezai idyll.** Tisztességesen beállítva ballagott végig a Bolyay-utezán a sátoros cigány, miglen családtagjaitól körülvéve az uteza szélén letelepedett. A kellemes őszi meleg ugylátszik hatással volt a barna magyarra, mert már a fejét alig birta. Azonban szokásukhoz híven még mostan is zajosan beszélt — modhatni inkább — kiabált az eladott disznója fölött perelve. Arrafelé megy egy esendőr s hallgatásra inti. Valahogyan föltpáskodik, jól megnézi az egyenruhás alakját s odaszól: „az ur esendőr?” — „a hát” feleli a esendőr. „Akkor elmehet” válaszolá ünérzetesen a more, mert a városon velem csak rendernek van baja!”

— **Szóló tolvaj.** Schéra Sándor 62. gyalogezredbeli puskaművesnek kertjéből az éjjel Körösi György cipész-segéd tömredék szőlőt emelt több czimborájával. A rendőrség a cipész-segédet letartóztatta s a nyomozatot megindította.

— **Verekedés.** Ma d. e. a főtér csendjét harci zaj verte fel. Palatka Mik-

Kizárólag szabadalmazott G. G. izzótestek ára pörzellán ernyővel együtt 1 korona. Közönséges izzótestek 50 fill. Csillárok nagy választékban, továbbá varrógépek, kerékpárok és villamos szobacsengő berendezések, melyen leszállított árban, részletfizetésre is kaphatók Fischer Gyula és fiaí czégnél Marosvásárhelyt.

lós kocsis összeverekedett Pap Imre nap-számossal. Csak mikor már jól megagya-bugyálták egymást, lépett közbe a rendőr-ség.

— **Magyarságért.** A Budapesten állomásozó egyik gyalogezred önkéntesei felett a napokban tartotta meg szokásos szemléjét az ezred parancsnok. Szép beszédben mondotta el szokásos mondanivalóját, melynek befejezéséül az önkéntes hadfiakhoz így szóltak: „— illik tudni egy kulturnyelvet, de megkövetelem azt, hogy a ki magyar, az minden ízében magyar legyen.” Ehhez azt hiszik nem kell kommentár. Ezen alkalommal nem érdektelen felemlíteni azt az esetet, midőn egy régi diéta alkalmával, melyet Budán tartottak, vatami katonai ügy miatt az Aulikusok Vay Miklósról támadtak. Vay — a ki különben generalis volt — azt mondta: „Igaz, de első sorban magyar hazafi vagyok és csak azután katona.

— **Az o. é. századok végnapja.** Az o. é. század bankjegyek helyett már október 20-án forgalomba bocsátják az új egymás száz koronás bankjegyeket. A régi századokat csak 1904. április 30-ig fogadják el fizetéképpen, azután csak a bank bécsi és budapesti főintézetei váltják be egészen 1910 évi október hó 30-ig.

— **Muzsikáló szavazói urnák.** A feltalálók csak nem pihennek. Mindennap új, meg új találmányokkal kedveskednek a világnak. A párisiak mostanában sokat mutatnak egy találmányon, a mely legalább különössége folytán érdemel említést. Ez egy szavazati urna, a mely muzsikál. Ha az urnába száz darab szavazó-lapot dobnak be, akkor mindég egy önműködő szerkezet jó mozgásba és az urna elmuzsikál egy zenedarabot. Ha kétszáz szavazó-lap kerül bele, akkor Adám operájából elmuzsikálja a „Ha én király volnék” című áriát. Háromszáznál az 1790-iki „Ca ira” áriát hallja a közönség. Még száz lap kiváltja a szerkezetből a „Marseillaise”-t. Ötszáznál fölül következő századik lapoknál már csak komikus chansonette-melodiókat hallat a jókedvű urna. Hogy mi a haszna ennek az urnának az egyelőre titok.

Egyről-másról.

Kossuth Lajosról.

Emlékbeszéd: Mátészalka város Kossuth ünnepén, Tartotta: *Vizsolyi Manó.*

Nevével, alakjával és eszméivel az ércnél is maradandóbb emléket hagyott maga után, mert azt nem temetheti el századok viharja, nem döntheti le a villámcsep, nem emésztheti meg a rozsdá, nem rághatja meg az idők vas foga: hanem az mindig dicsőbben, mindig büszkébben és mindig ragyogóbban hirdeti Kossuth nagyságát.

... Kossuth Lajos nem halt meg! ... Kossuth Lajos él! ... Kossuth Lajos ma már eszme! ... Kossuth Lajos halhatatlan! ... mert kopersóból kőr és eget kér! ...

Kossuth Lajosnál önzetlenebbül szerető nagy fia nem volt a ká pátok övezte szép magyar hazának. Ő volt a magyar haza és a magyar nép legnagyobb szabadság apostola. Születés napja 100 évfordulója alkal-

mából méltán öltött hát ünnepi dísz az egész haza, az egész nemzet. Minden magyar ember emeljen is oltárt magyar szívet bezáró keblében Kossuth Lajos emlékének és elzarándokolva magyarország megváltója szent sírjához, boruljon le az előtt méltó kegyelettel. Végül: hasson oda a nemzet zöme egész fenségével, teljes hatalmával, hogy ennek a nagy Félisstennek szobra ott álljon mielőbb az ország fővárosában, hogy ezzel egyfelől lerója méltó hálóját az iránt, kinek az elismerésből éltében arányilag oly csekély részt juttatott; másfelől pedig, hogy hirdesse az a szobor ország és világnak, népek és nemzetek milliárdjainak, hogy Kije, Mije volt a magyarnak: Kossuth Lajos! ... És irjátok föl ragyogó betűkkel, és véssetek be esillogó betűkkel Polgártársaim! annak a szobornak érzébe:

„Vándor megálj! ... Vesd le saruidat, borulj le, ereszkedj térdre, mert szent hely az, melyen te most állasz, ... hisz ez Magyarország Megváltójának; Kossuth Lajosnak emlék oszlopa!” ...

(Vége.)

CSARNOK.

Egy rejtélyes házasság.

— Regény —

Ah! tehát velem szemben is elakarja magát tagadni! Ugy hiszem, más fogadtatást nyert, mint a melyet az aranyval teli erszénynek kellett volna előidézni. Ez a fortély tehát egy eszélyes, de fesselt embernek!

— Uram!

— Gyálatossága elenyészik haragom mellett, egy mélyen szomorodott atyának haragja mellett.

Azért halt meg hát Svájcban, hogy Pymontban, miután itt nem is sejtett, szabadon foroghasson, és hogy a szegény megcsalt leány kutatásait kikerülhesse. Ez oly eset, mely csakis egy ravasz, semmirekellő fejből kerülhet ki. Ön mosolyog, elakarja tagadni, hogy nem Ellersheim Gusztáv ön, ki oly hirtelen eltávozott ezredétől? Azt akarja mondani, nemde, hogy roppant hasonlatosság okozza e kellemetlenséget? Engem nem fog rászédni! Addig fogok sarkában lenni, míg meg nem fenyttem, és meg nem szabadítom a földet ily nyomorulttól!

Most már komolylyá lett az ügy. Félni lehetett, hogy a hadnagy lármát csap, mely Jozephinet is kompromitálni fogja.

— Hadnagy ur!

— Ah! tehát ön ismer?

— Hallottam, hogy azon hölgy önt így nevezte.

— Tehát ismét eltagadja személyét! Távozzék, hadd lássam, mily új fogással fog e kelepezéből kiszabadulni.

— Értsük meg egymást, de csak úgy, ha ön nyugodtan fog engem meghallgatni. Az öreg egy székre hanyatlott.

— Nyugodtan fogom önt meghallgatni.

— Igaz ugyan, hogy nevét viselem azon egyennek, kihez roppant módon hasonlítok. Etkívöm előtt ...

— Ön nős? kiáltott ijedve a hadnagy. Most már elég, most mindent tudok!

— Ne gyötörje magát uram új koholmányok feltalálásával.

Julián igen komoly képet vágott.

— Hadnagy ur, ön messze megy! Ön itél a nélkül, hogy vizsgált volna! kiáltott fenyegetve. Még megbocsátok önnek, de ha nem hiszi állításon, hogy nem először viselem e nevet, úgy abban fogok menedéket keresni, mit — tekintve az ön korát — el-mellőzni szerettem volna. Haragja lehet, hogy igazságos, de legyen eszénél. Bármily nyugodt felvilágosításra kész vagyok, és e felvilágosítás mindkettőnkre hasznos leend — én rém, nőmet tekintve lenne hasznos, ki nagy szeretettel csüng a megholt Ellersheimon, s ez által az ön életemet megke-seríti.

(Folyt. köv.)

Sz. 6424—1902. tkvi.

Árv. hirdetményi kivonat.

A marosvásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a marosvásárhelyi takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak Losonczy Gizella és társai végrehajtást szenvedők elleni 900 kor. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a marosvásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Marosvásárhelyen fekvő a marosvásárhelyi 85 sz. tjkvben A 1 r. 151/1 hrsz. a. ingatlanból Losonczy Gizella, Losonczy Sándor és kisk. Losonczy István 1/2 rész jutalékára 2400 korona s a marosvásárhelyi 2522 sz. tjkvben A 1 r. 3109 hrsz. a. egész ingatlanra 38 korona s így összesen 2438 koronában megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **az 1902 évi november hó 11 napján é. e. 9 órakor** ezen tkvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10°/o-át bánatpénzül készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában idézett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt Igazságügy-miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

A kir. törvényszék tkvi hatóság.

Maros-Vásárhely, 1902. július hó 25.

Kovács s. k.,

(327.) telekkönyvi egyes bíró.

Sz. 320—1902.

Árlejtési hirdetemény.

A marosvásárhelyi m. kir. állami kórház részére, az 1902, 1903 és 1904 évben évenként körülbelül 100 köb-öl, vagy is 682 köbméter, száraz, fiatal, egyenes, hasábos bükk, vagy gyertyán tűzifa szükséges. E tűzifa szállításának biztosítására árlejtést hirdetek, s felhívom az ajánlattevőket, hogy 1 koronás bélyeggel ellátott zárt ajánlataikat, 400 korona bánatpénzzel együtt, **f. hó 25-ének délelőtti 10 órájáig** a kórház gondnoki irodájában adják be.

A közelebbi feltételek, az említett irodában, a délelőtti hivatalos órák alatt megtudhatók.

Maros-vásárhelyi m. kir. állami kórház.
Maros-Vásárhely, 1902. október 9.

Kozma Jenő
igazgató.

(326.)

(2—3.)

Az őszülő haj ifjúkori színét

rövid használat után visszaadja az

IBOLYA TEJ.**Egy üveg ára 1 korona.**

Kapható kizárólag az

„Arany szarvas“-hoz

315 ezimzett gyógyszerárban,

Maros-Vásárhelyt, a *plebánia*

templom mellett.

E gyógyszerárban az összes, bárhol hirdetett gyógyszerek — **a hirdetett árban** — kaphatók és megrendelhetők.

Egy jó családból való fiu

**lapunk nyomdájába
tanonczul
felvétetik.**

A női szépség fenntartására és ápolására a legmelegebben ajánljuk az

Ibolya-cremet.Rendkívül kellemes arc- és kéz-
bőr finomító.

Pár napi használat után a **szeplők májfoltok, bőratkák** (mitesszerek) stb. **nyomtalanul eltűnnek.** A bőrbe azonnal beszívódik, mert **nem zsiros**

Egy tégely 80 fillér.**Próba tégely 50 fillér.**

Ibolya cremszappan 70 fillér. Puder (fehér, rózsás és creme színekben) **1 korona.** 315

Az Ibolya készítmények **teljesen ártalmatlanok és kizárólag a dr. Bernády-féle gyógyszerárban** kaphatók. Marosvásárhelyen a legrégebb, kintűnő hírnévnek örvendő gyógyszerár.

A „M.-Vásárhelyi Ipari Hitelszövetkezet

mint az országos központi hitelszövetkezet tagja“

Szabóipari szakcsoportjánál

Kitűnő hazai és külföldi szövetekből olcsó férfi-, fiu- és gyermek öltönyök, valamint divatos női gallérok, felöltők s elegáns női utcai ruhák készíttetnek. — **EGYENRUHÁK** szállítása a cs. és kir. hadsereg és a m. kir. honvédségi tiszturak, a csendőrség és pénzügyőrség, valamint festületek, alkalmazottak, rendőrök és szolgák részére a legkitűnőbb hazai kelmékből **jutányos áron elvállaltatik.**

A legújabb divatu őszi és téli szövetekből nagy választék.

Bőripari szakcsoportjánál

a **CZIPÉSZ** és **CSIZMARESZITŐ TAGOK** részére raktáron tartanak a legjobb szükségleti cikkek. A közönség részéről elfogadtnak megrendelések mindenféle lábbelikre. — Hivatali alkalmazottak, csendőrség, pénzügyőrség, rendőrség és szolgák részére a lábbelik szállítása a **legjutányosabb áron eszközöltetik.**

Építő-ipari szakcsoportja

bármely építkezésre, egy magán, mint középületek, hid- és utépítésekre;

a **SZÖVETKEZET M A G A** vas- és fémipari munkálatokra jutányos áron vállalkozik.

Szövetkezeti elv: szoliditás, olcsóság, pontosság!

Ugyanott a „FONCIERE“ pesti biztosító intézet ügynöksége, mely elfogad mindenféle biztosításokat.

faipari szakcsoportja

mindennemű bútort- és épületasztalos, esztergályos s bármely más faipari munkára -- és